

Nu lakker det ad tiden småt

Tekst: Chr. Winther, 1843

Melodi: J. C. Gebauer, 1845

1.

Nu lakker det ad tiden småt,
da jomfru vår vil komme.
Den søvn, som hun i nat har få't,
er sagtens snarlig omme.
Eja, eja! Hvor skønt!
snart løvet er grønt,
og fuglen vil kvidre så kønt.

2.

Så tager hun sit styrtebad
i luftens milde strømme.
Lig lette skyer skilles ad
de mørke nattedrømme.
Eja, eja! Hvor skønt!
Snart løvet er grønt,
og fuglen vil kvidre så kønt.

3.

Men, solen med et rundt gesigt
bag efter hende render.
Han tror nu ret, det er hans pligt
at være hendes tjener.
Eja, eja! Hvor skønt!
Snart løvet er grønt,
og fuglen vil kvidre så kønt.

4.

Og vil hun bruge ham som spejl,
da er han så fornøjet,
skønt stundom - det slår aldrig fejl,
han tårer får i øjet.
Eja, eja! Hvor skønt!
Snart løvet er grønt,
og fuglen vil kvidre så kønt.

5.

og gøgen ler til finkens slag,
og storken halsen bøjer,
og sommerfuglen for og bag
gør tusind pæne løjer.
Eja, eja! Hvor skønt!
Snart løvet er grønt,
og fuglen vil kvidre så kønt.

6.

Kaninen morer sig i krat,
græshoppen lystig vipper,
mildt stjernen i den klare nat
med sine øjne glipper.
Eja, eja! Hvor skønt!
Snart løvet er grønt,
og fuglen vil kvidre så kønt.

7.

Selv glæder sig, skønt gammelklog,
den blege, syge måne.
Alverdens hjerter frydes og
poeterne - de dåne.
Eja, eja! Hvor skønt!
Snart løvet er grønt,
og fuglen vil kvidre så kønt.